

Sygn. akt I C 1281/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Skowron

Protokolant: Ewelina Urbańska

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2014 r.

w Zgorzelcu

sprawy z powództwa (...) S.A.(...)

przeciwko G. L.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej G. L. na rzecz powoda, (...) S.A. (...), kwotę 805,30 zł (osiemset pięć złotych trzydzieści groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od 10 maja 2013 r. do dnia zapłaty,
2. dalej idące powództwo oddala,
3. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 227,59 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1281/13

UZASADNIENIE

I. Stanowiska stron.

1. Powód, (...) S.A.(...)wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej G. L. kwoty 817,08 zł (tytułem niezapłaconej składki wynikającej z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych [dalej: OC] powiększonej o skapitalizowane odsetki) wraz z ustawowymi odsetkami od następnego dnia po dniu wniesienia pozwu (10 maja 2013 r.) do dnia zapłaty i kosztami procesu.

2. Pozwana G. L. wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła, że wypowiedziała umowę ubezpieczenia OC w terminie wskazanym jej przez powoda. Zaznaczyła, że powód nie potwierdził zawarcia nowej umowy ubezpieczenia w terminie 14 dni od zakończenia poprzedniej, co zinterpretowała jako dowód na skuteczność wypowiedzenia wcześniejszej umowy. Podniosła, że po rozwiązaniu umowy ubezpieczenia OC z powodem zawarła umowę takiego ubezpieczenia z innym ubezpieczycielem.

II. Stan faktyczny.

Od 23 września 2010 r. do 22 września 2011 r. (...) S.A. (...) łączyła umowa ubezpieczenia OC nr (...), związana z samochodem O. (...), nr rej. (...). 22 września 2011 r. G. L. zawiadomiła ubezpieczyciela o wypowiedzeniu tej umowy; oświadczenie o wypowiedzeniu złożyła w ostatnim dniu trwania umowy, mimo że wcześniej – w rozmowach

telefonicznych – była informowana, że może to uczynić najpóźniej na dzień przed upływem okresu ubezpieczenia. (...) S.A. (...) automatycznie wznowił umowę ubezpieczenia z G. L. na kolejny rok (umowa nr (...)); wezwał ją jednocześnie do zapłaty składki w wysokości 675 zł – w terminie 14 dni od dnia doręczenia jej powiadomienia o przedłużeniu umowy ubezpieczenia OC. Powiadomienie takie G. L. otrzymała w bliżej nieokreślonym dniu przed 1 listopada 2011 r. W okresie od 23 września 2011 r. do 22 września 2012 r. G. L. objęta była również ubezpieczeniem OC – powiązaniem z autem O. (...), nr rej. (...) – w (...)

III. Dowody i ich ocena.

1. Ustalenia faktyczne zostały dokonane na podstawie dokumentów i nagrań rozmów telefonicznych wymienionych w postanowieniu dowodowym z 24 stycznia 2014 r. (k 63). Dokumenty zaoficerowane jako dowody miały charakter dokumentów prywatnych; w takim zakresie w jakim ich prawdziwość nie była podważana, zawarte w nich oświadczenia zostały uznane za zgodne z prawdą (art. 253 k.p.c.).

2. Pozwana kwestionowała, że w sprawie doszło do zawarcia kolejnej umowy ubezpieczenia OC; nie zaprzeczała jednak, że oświadczenie o wypowiedzeniu poprzedniej umowy ubezpieczenia złożyła dopiero w ostatnim dniu jej obowiązywania. Potwierdziła też, że to z nią były prowadzone rozmowy telefoniczne, których nagrania przedstawił powód; przyznała przy tym (na rozprawie w dniu 18 grudnia 2013 r. [k 48]), że przekazywane jej w trakcie innych rozmów informacje o terminie i sposobie wypowiedzenia umowy nie różniły się od informacji zarejestrowanych na dostarczonych nagraniach (nie było w efekcie potrzeby zapoznawania się z pozostałymi nagraniami prowadzonych rozmów [art. 217 § 3 k.p.c. w zw. z art. 229 k.p.c.]) - w trakcie wszystkich rozmów pozwana była zatem wyraźnie pouczana, że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia może złożyć najpóźniej na dzień przed upływem okresu, na który została ona zawarta (nie została w tym zakresie wprowadzona w błąd przez pracowników powoda).

3. Wysokość składki ubezpieczeniowej wynikała z powiadomienia o zawarciu umowy ubezpieczenia i późniejszych wezwań do zapłaty. Moc dowodowa tych dokumentów równała się mocy dowodowej polisy ubezpieczeniowej (ostatecznie wystawcą polisy również byłby powód). Termin zapłaty składki został oznaczony w powiadomieniu z 27 września 2011 r. (k 18-19); miała zostać uiszczona w ciągu 14 dni od doręczenia tego pisma. Pozwana twierdziła, że otrzymała to powiadomienie po około miesiącu czasu po dacie 23.09.2011 r. (odpowiedź na pozew - k 36); powód nie udowodnił, żeby dostarczył je wcześniej (nie przedłożył zwrotnego potwierdzenia odbioru tego pisma). W tej sytuacji zostało przyjęte, że pozwana odebrała je najpóźniej 31 października 2011 r. (zostało to potraktowane jako fakt przyznany [art. 229 k.p.c.]).

4. Pozwana nie miała możliwości wcześniejszego rozwiązania łączącej ją z powodem umowy ubezpieczenia OC nr (...) (patrz: pkt IV ppkt 2 uzasadnienia). W takich warunkach nie było potrzeby zapoznawania się z korespondencją prowadzoną pomiędzy stronami w czasie obowiązywania tej umowy – mogła ona potwierdzać co najwyżej, że pozwana starała się zerwać tę umowę, na co z kolei powód nie wyrażał zgody (art. 227 k.p.c.).

IV. Podstawa prawna rozstrzygnięcia.

1. W ramach umowy ubezpieczenia ubezpieczający zobowiązany jest zapłacić ubezpieczycielowi ustaloną składkę (art. 805 § 1 k.c.).

2. W sytuacji, gdy posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, dochodzi do zawarcia następnej umowy na kolejne 12 miesięcy (art. 28 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych [dalej: ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych]). W sprawie pozwana wypowiedziała umowę po upływie przewidzianego terminu (dopiero w ostatnim dniu obowiązywania umowy ubezpieczenia OC); w efekcie strony połączyła następna umowa. Kolejnej umowy pozwana nie mogła wypowiedzieć z powołaniem na to, że równoległe zawarła umowę ubezpieczenia OC z innym ubezpieczycielem; dopuszczając taką możliwość przepis art. 28a ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych wszedł w życie dopiero 11 lutego 2012 r.;

przepisem art. 6 ustawy z 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (dalej: ustawa z 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych) jego zastosowanie zostało ograniczone do umów ubezpieczenia zawartych już po tej dacie. Rozwiązanie takie (możliwość wypowiedzenia jednej z dwóch [kilku z wielu] umów ubezpieczenia OC) było wprawdzie postulowane już wcześniej (por. D. Maśniak, Komentarz do art. 28 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, pkt II, LEX), niemniej jednak w uzasadnieniu do projektu ustawy z 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (pkt 14 uzasadnienia) zostało wyjaśnione, że jest to nowy mechanizm, a nie regulacja sankcjonująca istniejący stan rzeczy.

3. Obowiązek powiadomienia ubezpieczającego o zawarciu kolejnej umowy ubezpieczenia OC w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia (art. 28 ust. 1a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych) został wprowadzony ustawą z 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych i dotyczy umów zawieranych po 11 lutego 2012 r. (art. 6 ustawy z 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych).

4. Suma odsetek (ustawowych [art. 481 § 2 k.c.]) za opóźnienie od kwoty 675 zł (składka ubezpieczeniowa), naliczonych od 15 listopada 2011 r. (tj. od pierwszego dnia po upływie 14 dni od dnia, w którym - jak zostało przyjęte - pozwana odebrała powiadomienie o zawarciu umowy ubezpieczenia) do 9 maja 2013 r., wyniosła 130,30 zł. Przypadająca powodowi należność, obejmująca niezapłaconą składkę i skapitalizowane odsetki, zamykała się zatem kwotą 805,30 zł. Od sumy tej, od następnego dnia po dniu wniesienia pozwu (zgodnie z żądaniem pozwu), zostały zasądzone dalsze odsetki ustawowe (art. 481 § 2 k.c. w zw. z art. 482 § 1 k.c.).

V. Koszty.

Kosztami postępowania - ze względu na to, że powód uległ tylko co do nieznaczej części swojego roszczenia – została w całości obciążona pozwana (art. 100 k.p.c.). Na koszty te składały się opłata od pozwu (30 zł), wynagrodzenie pełnomocnika powoda (180 zł [§ 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego]), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) i opłata manipulacyjna uiszczona przy złożeniu pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym (0,59 zł).